

Ecury - Memoria di Pabou

ORANJESTAD — Gelijktijdig met de restauratie en verbouwing van het Ecury-huis in de Schelpstraat tot Nationaal Museum, wordt een boek gemaakt waarin de geschiedenis van het pand, en de mensen die erin woonden, wordt opgetekend. Initiatiefnemers Monique Ecury en Caresse Isings zijn daarom op zoek naar mensen die verhalen weten te vertellen of in het bezit zijn van oude foto's of andere materialen die verband houden met de historie van de familie Ecury in de breedste zin van het woord.

Het boek zal ongeveer 90 pagina's tellen, vijftien maanden restauratie is de tijd die nodig is voor het verzamelen en optekenen van vijftien verhalen. Het boek zal worden uitgebracht in drie talen (Papiamentu, Nederlands en Engels), waar misschien ook Spaans nog bijkomt. Volgens Isings is al veel materiaal bijeen gebracht. "We hebben een hele serie foto's van vroeger, en van de huidige restauratie, interviews en filmopnames met mensen die in de tijd van mijn ouders en grootouders ook in Rancho woonden, wat allemaal onderdeel moet worden van het geheel."

PABOU

De initiatiefnemers hebben nu de publiciteit gezocht om iedereen die een verhaal heeft te vragen mee te doen, omdat het geheel in feite uit het geheugen van mensen moet komen: de 'boca di pueblo'. "Vooral wat 'Pabou' betreft,

Caresse Isings (l) en Monique Ecury laten het ontwerp van het boekomslag zien tegen de achtergrond van de kamishibai.

moeten we wat voorzichtig te werk gaan", vertelt Isings. "In Playa Pabou, ook Rancho genaamd, huist een speciaal soort mensen met een hogere assertiviteit dan men in feite gewend is op Aruba en we willen niemand op de tenen trappen maar juist laten weten dat we zeer trots zijn om van 'Ranchero-afkomst' te zijn. Het gaat wel wat dieper dan wat je je op het eerste gezicht zou kunnen voorstellen."

Ecury schrijft de verhalen in het Nederlands feitelijk op. Isings maakt op basis van de

ze feiten een legendeachtige poëtische versie in het Papiamentu, welke dan - na correctie van Ito Tromp - weer in dezelfde vloeiend creatieve vorm vertaald wordt naar de andere talen.

Steeds als verhalen het licht zien, zullen de opstellers kleine stukjes met het publiek delen, door middel van publicatie en verhaaltjes vertellen op de radio, op scholen en gedurende speciale culturele evenementen. De initiatiefnemers willen op die manier zoveel mogelijk mensen aantrekken die een bijdrage

kunnen leveren met hun eigen verhaal.

Uiteraard willen ze ook zoveel mogelijk enthousiasme opwekken voor de verkoop van het boek, dat officieel gepresenteerd zal worden wanneer het museum in het nieuwe gebouw geopend wordt.

SNOEPVERHALEN

De *kamishibai* (verteltheater) dient als illustratie bij het vertellen.

Een *kamishibai* is afkomstig uit Japan. Een mannetje dat op straat snoepjes verkoopt, trekt kinderen aan met le-

vendige verhalen en illustraties. Het mooiste hiervan is dat de verhalen de kinderen altijd iets aanleren over hun eigen land. Of het nu gaat over cultuur, eetgewoontes, muziek, geschiedenis of het weer, de kinderen zijn na afloop altijd rijker aan informatie over hun land, aan gevoel van maatschappelijke betrokkenheid en liefde voor het land.

"Ook wij, onze generatie en de volgende, moeten onze kinderen deze 'snoep-verhaaltjes' geven waarbij ze onze architectuur leren appreciëren en ook vele andere aspecten die met de *kamishibai* aan de orde zullen komen omtrent Aruba, onze taal, extra vocabulaire, cultuur, gewoontes en etiquette", legt Isings uit. De kinderen krijgen dan in een workshop ook voorgelegd hoe ze hun eigen verhaaltje en *kamishibai* kunnen maken, zolang het maar iets met het eiland te maken heeft.

Met de vertalingen krijgen ook toeristen via de kleine *kamishibai's* in het boek wat meer van Aruba mee dan enkel de herinnering aan zand, zee, zon en blauwe lucht, wat alcohol en geïmporteerde souvenirs.

De reacties regenen al binnen bij Isings en Ecury. "Het is tien uur 's morgens en ik heb vandaag alweer twee dames en een heer op hoge leeftijd te bezoeken. Ze zijn zo mogelijk nog enthousiaster dan ik en zeggen dat ze zeer dankbaar zijn voor het feit dat hun herinneringen de tijd zullen overleven."